

ugyldig eller uvirksom. Vurdering heraf skal foretages ved et af de finansielle ankenævner eller af domstolene. De finansielle ankenævner offentliggør afgørelser med angivelse af virksomhedens navn. Finanstilsynet er ikke forpligtet til at behandle alle sager om god skik, som tilsynet får forelagt, og tilsynet kan tage sager op af egen drift.

Det foreslås, at der kan ske offentliggørelse af selve påbuddet om overholdelse af god skik-reglerne. Finanstilsynet udsteder et påbud, når det er konstateret, at en finansiel virksomhed har en generel adfærd, der er i strid med reglerne om god skik. Det er derfor relevant at offentliggøre selve påbuddet og ikke afvente offentliggørelse, til der eventuelt sker overtrædelse af påbuddet. Herved vil kunderne kunne konstatere, hvorvidt de har været udsat for en adfærd, som anses for stridende med god skik-reglerne.

God skik-reglerne er i vidt omfang udtryk for retlige standarder, der udvikles over tid. Der vil derfor i den nye bekendtgørelse om god skik, som vil omfatte arbejdsmarkedspensioner i forsikringsselskaber og pengeinstitutter, blive indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet i god skik-sager skal sikre sig, at virksomheden får lejlighed til at kommentere Finanstilsynets afgørelsesgrundlag, inden der træffes afgørelse i sagen. Bestemmelsen vil fastsætte, at Finanstilsynet i disse sager skal indhente en redegørelse fra virksomheden, inden der træffes afgørelse. Der er tale om en præcisering af den pligt til partshøring, der følger af forvaltningslovens § 19. Det følger således af vejledningen til forvaltningsloven, at partshøring kan ske i videre omfang end den pligt, der følger direkte af forvaltningsloven.

Udover god skik-reglerne indeholder kapital 6 en række bestemmelser, der har karakter af forbrugerbeskyttelse. Det foreslås derfor, at reglerne opregnet i stk. 2, nr. 3-9, behandles på samme måde som god skik-reglerne.

I *stk. 2, nr. 3-9*, henvises til konkrete bestemmelser i loven. Fælles for disse bestemmelser er, at de giver kunderne visse rettigheder i forhold til den finansielle virksomhed, og at det derfor er væsentligt og rimeligt, at nuværende og kommende kunder i finansielle virksomheder får kendskab til overtrædelse af reglerne. Det vil dels give kunder mulighed for at forholde sig til, hvilken betydning virksomhedens tilsidesættelse af reglerne har for den enkelte kunde, dels give kunder mulighed for at fravælge virksomheder, der har tilsidesat bestemmelser, der har karakter af forbrugerbeskyttelse.

Det skal nævnes, at overtrædelse af reglerne nævnt i nr. 3-9 blandt andet indebærer, at virksomhedens kunder ikke har fået den information, kunden har krav på i henhold til loven, eller at kundens aftale ikke indeholder lovpligtige oplysninger. Hertil kommer, at Finanstilsynet får mulighed for at informere offentligheden, hvis en filial af en udenlandsk finansiel virksomhed ikke opfylder kravet om at være tilsluttet en garantiordning, eller hvis en sparekasse ikke oplyser kommende garantier om, at det garantbevis, der sælges, ikke er kurs pari værd.

Stk. 2, nr. 3, henviser til § 45, § 46 og § 49, stk. 1. § 45 indeholder krav om, at visse kapitalindskud benævnes kapitalbeviser. § 46 indeholder en bestemmelse om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber ikke må tilbyde lånefinansiering samtidig med tegning af kapitalindskud. Det følger af § 49, at en sparekasse, der har tabt en del af sin garantikapital, skal oplyse herom til personer, der ønsker at indtræde som garantier i den pågældende virksomhed.

Stk. 2, nr. 4, henviser til den såkaldte puljebekendtgørelse for pengeinstitutter, der indeholder bestemmelser om anbringelse af midler placeret i en pulje, administration, regnskab, information af kunderne m.v. Bekendtgørelsen skal blandt andet medvirke til, at den finansielle virksomhed foretager en spredning af risiko, sikrer en forsvarlig administration og informerer kunderne om udviklingen i de puljer, som kunden har placeret midler i.

Stk. 2, nr. 5, henviser til bestemmelserne i § 51, § 52, § 53, stk. 1, § 54, stk. 2, og § 55, stk. 1.

Det følger af § 51, at udenlandske kreditinstitutter, der tilbyder puljeopsparing i Danmark, dels skal overholde bestemmelserne i § 50 (puljebekendtgørelsen), dels skal være omfattet af en garantiordning, som svarer til den danske Garantifond for indskydere og investorer. § 52 indeholder en bestemmelse om, at depot-selskaber skal handle uafhængigt og udelukkende i foreningens interesse. § 53, stk. 1, fastslår, at et realkreditinstitut skal anføre i låneaftaler, at realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. kan kræves nedbragt. Endelig fastslås det i § 54, stk. 2, at investeringsforvaltningsselskaber, der udover skønsmæssig porteføljepleje, på forhånd skal aftale med kunden, om selskabet må placere kundens midler i andele i foreninger, som selskabet administrerer. § 55, stk. 1, indeholder en bestemmelse om forsikringsaftaler, som ikke gyldigt kan indgås i Danmark.

Stk. 2, nr. 6, henviser til de såkaldte informationsbekendtgørelser for livs- og skadesforsikringsselska-